

عنوان مقاله:

درونمایه های شعر احمد عزیزی

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 9، شماره 16 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد رضا نجاریان - دانشگاه یزد

سمیه شرونی - دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

احمد عزیزی را می‌توان به عنوان یک شیعه انقلابی عارف و فیلسوف نیز تعریف کرد. نوعی از تشیع سرخ و انقلابی که با زبان عرفان و کلام و فلسفه اسلامی بیان می‌شود. عزیزی، شیدایی و طربناکی مولانا را دارد و شاید به همین دلیل ارادتش به مولانا را بیش از دیگران بروز می‌دهد. ارادتش به موسیقی نیز حاصل این شور و شیدایی است که بیش از هر چیز به زبان موسیقی قابل بیان است. یکی دیگر از بارزترین ویژگی‌های عرفان عزیزی طبیعتگرا بودن آن است که نشان از تأثیرپذیری او از سهراب است. اصل وحدت وجود در اندیشه‌های عزیزی دیده می‌شود؛ بر این اساس، استقلال و جدایی چیزها از هم، نمود و توهمی بیش نیست و موجودات این جهان جلوه یک چیز و مظاهر یک حقیقت اند. نخستین کسی که این مسئله را در مباحث نظری و فکری وارد کرد شیخ اکبر محیی الدین عربی موسس این مکتب است. در این پژوهش بر آنیم تا محتوای شعر احمد عزیزی را بررسی کنیم. بر این اساس به بررسی جلوه های مذهبی شیعی عزیزی چون مهدویت، عاشورا، عشق و علاقه به ائمه اطهار، شعر شهادت، ولایت‌مداری، عرفان و تصوف و زندگی و مرگ می‌پردازیم.

کلمات کلیدی:

احمد عزیزی، شعر پایداری معاصر، محتوا، درون مایه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/959582>

